

Tom Stopard

ROZENKRANC / GILDENSTERN SU MRTVI

www.bitef.rs

www.pozoristemladih.co.yu

KULTURNI CENTAR INDIJA

www.kcindija.com

Produkcija:

BiTEF teatar – Nikita Milivojević
Kulturni centar Indija – Saša Milivojević
Pozorište mladih Novi Sad – dr Zoran Đerić

Tom Stopard

ROZENKRANC I GILDENSTERN SU MRTVI

Umetnički direktor projekta: Nikita Milivojević

Režija: Jovan Grujić

Premijera: 10. avgust 2008, Vila Stanković (Čortanovci, Opština Indija)

Igraju:

Rozenkranc – Milijan Prljeta

Gildenstern – Jugoslav Krajnov

Prvi glumac – Ivan Tomašević

Hamlet – Vladimir Čirković

Ofelija – Anđela Stamenković

Klaudije – Zoran Andrejin

Gertruda – Marina Zubić - Cinkocki

Polonije – Dragan Zorić

Alfred – Predrag Damnjanović

Horacio – Petar Milićević

Putujuća trupa: Mladen Sovilj, Miloš Jelisavac, Radan Vilotić, Stevan Piale

Scenograf: mr Saša Senković

Kostimograf: Momirka Bailović

Scenski pokret: Ivan Jevtović

Glavni organizator: Rade Stojiljković

Organizator: Zina Al Sattaf

Inspicijent: Maja Jovanović

Tehničko vodstvo: Zoran Lazin

Dizajn svetla: Svetislav Čalić

Dizajn tona, izbor muzike: Ivan Dimitrijević, Jovan Grujić

Ton majstor: Predrag Jerković

Šminka / frizura: Gorislav Vidaković

Dekorater / rekviziter: Nemanja Zorić

Garderobier: Marina Perić

Majstori izrade dekora: Saša Senković i Miroslav Knežević

Izrada kostima: Dragan Marjanović, Biljana Pađen

Izrada obuće: Zoran Kosanović

PR menadžeri: Slavica Hinić, Tijana Delić

Protokol menadžeri: Dragana Doroslovac, Dragana Mikić

U igri velikih stradaju mali...

„Mi se možemo kretati, naravno, menjati pravac, baškariti se okolo, ali naše kretanje je sastavni deo nekog većeg kretanja koje nas nosi isto tako neumoljivo kao vetar i struja.“, rečenica je koju izgovara Gildenstern na kraju komada i koja opisuje njegovo saznanje da u suštini ne zna ništa, da mu život i događanja izmiču u nepoznatom smeru, da znaci koje je pratio uopšte ne mogu da ga dovedu do rešenja.

Rozenkranc i Gildenstern, dva sporedna lika iz Šekspirovog „Hamleta“ ovoga puta su, vođeni veštom rukom Toma Stoparda, postavljena u poziciju glavnih likova. Međutim, to je samo privid, Stopard zadržava Šekspirovu liniju i ne menja im sudbinu, on samo razmaštava situacije. Oni ostaju sporedni likovi, epizodiste kojima je predodređeno da naprave samo nekoliko poteza, samo ono što im je dato da urade, ne snalazeći se u haotičnom svetu u kojem su se našli, nemajući ključ i priključak. Danska je brod koji nezadrživo tone - „Nešto je trulo u državi Danskoj“ - puca po šavovima, vremena su veoma loša! To je realno okruženje dvojice glavnih junaka, u stvari glavnih epizoda, u kojem oni pokušavaju da povežu konce, ne shvatajući ni jednog momenta ozbiljnost situacije u kojoj su se našli. Time se komičnost i apsurdnost događaja u kojima se nalaze uvećava. Pateći od nedostatka informacija oni se stalno nalaze na klackalici između stvarnosti i fikcije i njihov trud da proniknu u suštinu, shvate i objasne šta se oko njih dešava, stvara tragikomičan efekat koji, kao i uvek, na kraju ostavlja gorak ukus.

Zar nije gorka spoznaja da svoju sudbinu ne krijmo sami, da je samo privid da držimo konce u svojim rukama i da smo svi „sastavni deo nekog većeg kretanja“? U suštini, tragikomičnost situacije u kojoj su se našli Roz i Gil, ista je kao i tragikomičnost i farsičnost našeg vremena. Ne možemo da predvidimo baš ništa, osim da ne možemo da predvidimo baš ništa. Nema odgovora. Samo zapitanost.

Nas interesuje običan čovek, onaj koga svakoga dana srećemo na ulici, u prodavnici, u prevozu, čovek sa svojim malim i velikim ambicijama, željama, pohlepama, žudnjom, čovek koji misli da se pita i da odlučuje, a ne pita se ni za šta, čovek koji odbija da shvati da „kad se igraju veliki, uvek nastradammo mi mali“.

Jovan Grujić

Tom Stopard (Zlin, Češka, 1937)

Rođen u Češkoj, od devete godine, kada je sa porodicom emigrirao, živi u Engleskoj. Napustivši školovanje, u sedamnaestoj godini počinje da radi kao novinar, a zatim i kao *freelance* dramski kritičar. Ubrzo i sam počinje da piše; napisao je značajne pozorišne, radio i televizijske drame. Najveći uspeh je doživio sa dramom *Rozenkranc i Gildenster su mrtvi* (1966) koja ga je odmah plasirala među vodeće svetske savremene dramske pisce. Prevodi i drame drugih autora: Mrožek, Nestroj, Šnicler i Havel, a bavi se i pisanjem filmskih scenarija. Dobija nagradu *Oskar* 1999. za najbolji scenario za film *Zaljubljeni Šekspir* (1998).

Nikita Milivojević (Indija, 1961)

Jedan od vodećih reditelja u Srbiji, koji je izgradio uspešnu internacionalnu karijeru. Bavi se prevashodno režijom u pozorištu, ali i na filmu, televiziji i radiju. Dobitnik je svih relevantnih domaćih nagrada za pozorišnu režiju (Grand Prix „Mira Trailović“ - 31 Bitef 97, Nagrada „Bojan Stupica“, Sterijina nagrada, Nagrada Grada teatra Budve i dr). Predstave *Ivanov* i *Zločin i kazna* u teatru „Amore“ proglašene su pozorišnim događajem godine u sezoni 1998/9. Za predstavu *Tri sestre* u teatru „Katia Dandulaki“ u Atini dobio je nagradu za režiju u sezoni 2004/05. Režirao je u Sloveniji, Turskoj, Švedskoj. Profesor je režije na Akademiji umetnosti u Novom Sadu (od 2006). Generalni direktor Bitefa (od 2005). Trenutno u Njujorku završava rad na filmu *Jelena, Katarina, Marija* i rukovodi pripremom 42. Bitefa.

Jovan Grujić (Kovin, 1972)

Diplomirao je pozorišnu režiju na Akademiji umetnosti *Braća Karić* u klasi prof. Nikite Milivojevića i prof. Anite Mančić.

Vodi pozorišne radionice: škola glume u Indiji i u Kovinu (od 2004).

Bio je asistent Nikiti Milivojeviću u radu na predstavama *Tesla M. Crnjanskog* (2005) i *Nenagrađeni ljubavni trud V. Šekspira* (2007).

Tokom 2006. je ostvario dve zapažene režije: *Ivona, kneginja Burgundska V. Gombroviča* u Bitef teatru (diplomska predstava) i *Otelo V. Šekspira* u pozorištu *Boško Buha*.

Osnivač:
GRAD BEOGRAD-
GRADSKA UPRAVA

GRADSKA UPRAVA ZA KULTURU

OPŠTINA INDIJA